

Logen Excalibur, Borås – studiebesök på Landvetters flygplats.

Den 19 maj hade vår förträfflige LV Lars-Gunnar Dahlin anordnat ett studiebesök på Landvetters flygplats, eller på nutida svenska: Landvetter Airport. Det är där han har sin dagliga gärning, när han inte undfägnar sina bröder med lukulliska måltider i ordenslokalen eller ägnar sig åt line dance.

Vår nyaste broder, Ronny Uhlman, sörjde för att bussen med 25 bröder rullade fram och tillbaka på ett behagligt sätt, samtidigt som LV sörjde för att ingen behövde försmäktas av törst under färden. Väl framme vid flygplatsen var passerkontrollen lika rigorös som om vi varit 25 presumtiva terrorister. Av med armbandsur, telefoner, nycklar, revolverar etcetera. Metalldetektorn avslöjade ändå obarmhärtigt vilka som hade metallspännen i sina bälten, av med dem också. En efter en fick bröderna passera bågen med byxorna i ett moderiktigt ”Gällivarehäng”, nödtorftigt uppehållna med en ledig hand. (Och denna behandling får Lars-Gunnar utstå varje gång han kommer till jobbet!)

Nåväl, efter att ha satt tillbaka och dragit åt svångremmen, blev det snart dags att släppa ut den igen, för nu väntade förtäring i form av öl och räkmacka i serveringen i utrikeshallen. Sedan var det dags för besök i ramptornet, där vi fick en genomgång av hur flygplanen dirigeras när de väl är nere på marken. Här gäller stränga trafik- och parkeringsregler. Bland mycket annat fick vi veta att startavgiften för ett flygplan kan ligga mellan 5-600 och mer än 50 000 kronor.

I nästa moment körde Lars-Gunnar själv bussen som tog oss med på en färd runt flygplatsen, cirkulerande bland parkerade eller rullande flygplan och diverse andra fordon. Vi passerade verkstäder och såg ett antal väldiga snöplogblad framför ett garage, men denna kväll med sina 20 grader (plus!) behövde de inte komma till användning.

Studiebesöket var förlagt till en tidpunkt på kvällen då trafiken tätade, och flygplanen kom in för landning som trädde på ett pärlband. Men i luckan mellan två landande plan, efter klartecken från tornet, kunde vi ändå köra ut på och längs den 3300 meter långa start- och landningsbanan, vilken upplysningsvis hade en asfaltbeläggning om 55 cm tjocklek. Så den höll ganska bra för bussen.

Lars-Gunnar förklarade också sin roll i organisationen, han är ”marshall” och den som med sina ljusstavar dirigerar flygplanet till exakt rätt läge vid gaten eller på plattan. Helt ensam att sköta flygplatsen är han inte, till sin hjälp har han ungefär 3699 kollegor.

Det var förvisso inte bristande intresse från bröderna som gjorde att vi ändå till slut måste anträda hemfärden. Till skillnad från de mera mogna bröderna fanns det ju några juniorer som fortfarande måste upp och till jobbet nästa dag.

Den som vill veta mer om Landvetter Airport kan gå in på www.swedavia.se/goteborg/om-flygplatsen

Uno Axelsson

Bildtexter:

Alla ville stå framme i bussens ”cockpit” vid färden på startbanan

Lars-Gunnar gör stopptecken med sina arbetsredskap – ljusstavarna.